

ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА РОЗВИТОК ХРОНІЧНОЇ НИРКОВОЇ НЕДОСТАТНОСТІ У КІШОК

С. В. Яцина*
yatsinasv@gmail.com

Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський, Хмельницька обл., Україна

Хронічна ниркова недостатність (ХНН) у кішок — поширена патологія, яка досить часто трапляється у практиці лікаря ветеринарної медицини. Будь-яке захворювання, яке ушкоджує нирки, призводитиме до порушення їхньої структури і функції. При цьому саме функція нирок визначає стан тварини та її самопочуття. Розвиток хронічної ниркової недостатності призводить до погіршення тривалості та якості життя кішок. Незворотність патологічних процесів у нирках ускладнює лікування і профілактику цього захворювання. Несвочасне виявлення симптомів хвороби та відсутність ранньої діагностики призводить перехід хвороби з гострої стадії в хронічну.

Враховуючи дані останніх досліджень та науково-практичних надбань, ниркова недостатність досі перебуває на стадії вивчення і дослідження. Такі фактори, як перенесені раніше інфекційні хвороби з їх ускладненнями, раціон і умови утримання, заслуговують окремої уваги.

Основна мета роботи — дослідити, які фактори впливають на розвиток хвороби і є першою причиною, а також на якому етапі і під яким впливом переходять з гострої стадії і стадії ремісії в хронічну форму.

Важливими критеріями для дослідження факторів впливу є фізикальне обстеження, збір анамнезу та проведення інструментальних і лабораторних досліджень. Дослідження та збір даних проводили на базі ветеринарної амбулаторії «ВетАстра», м. Хмельницький. Для дослідної групи було вибрано 10 кішок різного віку та статі. Із них 5 у віці 3–5 років, ще 5 — у віці 6–10 років. У всіх проводили обстеження за допомогою ультразвукової діагностики та біохімічного аналізу крові.

На ультразвуковому обстеженні у 40 % тварин спостерігали зменшення розмірів нирок в межах: довжина 2,5–3,4 см, ширина 1,8–2,5; висота 1,5–2,5. Зміна структури кірково-мозкового шару свідчила про заміщення морфофункціональної тканини сполучною. З біохімічного аналізу крові спостерігали завищення показників сечовини, креатиніну та фосфору: сечовина в межах 10,5–20,5 ммоль/л, креатинін — 350–505 мкмоль/л, фосфор — 4,5–9,3 ммоль/л. При фізикальному обстеженні спостерігали болочість в ділянці нирок, запалення у ротовій порожнині, кахексію, летаргію. З анамнезу відомо, що основний раціон хворих тварин складала риба та продукти м'ясних відходів. Деякі з тварин раніше перенесли вірусні інфекції — такі, як панлейкопенія, вірусний ринотрахеїт. Частина кішок хворіють сечокам'яною хворобою або урологічним синдромом. Також власники спостерігали вживання твариною великої кількості води та часте сечовипускання. Усі тварини невакциновані.

Враховуючи усі зібрані дані, можна зробити висновки, що розвиток хвороби могли спричинити наявність в раціоні основного компоненту риби, в якій у великій кількості міститься фосфор, який у кішок не засвоюється, а відкладається у вигляді конкрементів у нирках, призводить до закупорки ниркових каналців і сечокам'яної хвороби. Також раніше перенесені вірусні інфекції з ускладненнями і несвочасне звернення до лікаря стали причинами для запуску і розвитку хронічної ниркової недостатності. Зазвичай власники звертаються у ветеринарний заклад уже на пізніх стадіях хвороби і вірогідно встановити першопричину складно, а то й взагалі неможливо.

* Науковий керівник — д. с.-г. н., професор Супрович Т. М.